

A few last matters in Eruvin

Michal Kohane – Pardes

Rosh Hodesh Kislev, 5781 - Nov 17, 2020

1. Where is home? - Eruvin 72:b-73:a

<p>MISHNA: In the case of brothers who were eating at their father's table and sleeping in their own houses in the same courtyard, a separate contribution to the <i>eiruv</i> is required for each and every one of them.</p> <p>Therefore, if one of them forgot and did not contribute to the <i>eiruv</i>, he must renounce his rights in the courtyard in order to render carrying in the courtyard permitted to the rest of the courtyard's residents.</p>	<p>משנה האחין שהיו אוכלין על שלחן אביהם ושנים בבתיהם המיוחדים להם באותה חצר — צריכין עירוב לכל אחד ואחד. לפיכך, אם שכח אחד מהם ולא עירב — מבטל את רשותו כדי להתיר לכול לטלטל <u>בחצר</u> זו.</p>
<p>When do they state this <i>halakha</i>? They state it when they take their <i>eiruv</i> elsewhere in the courtyard, i.e., to the house of one of the other residents. But if the <i>eiruv</i> was coming to them, i.e., if it was placed in their father's house, or if there are no other residents with the brothers and their father in the courtyard, they are not required to establish an <i>eiruv</i>, as they are considered like a single individual living in a courtyard.</p>	<p>אימתי אמרו דין זה, בזמן שמוליכין עירובן במקום אחר בחצר ושלא בבתיהם. אבל אם היה עירוב בא אצלן להיות מונח בבית אביהם, או שאין עמהם דיוורין בחצר אלא האחים ואביהם בלבד — אינן צריכין לערב, שהם נחשבים כיחיד הדר בחצר.</p>
<p>GEMARA: The Gemara comments on the statement in the mishna that a separate contribution to the <i>eiruv</i> must be made by each of the brothers if they sleep in their own houses: Learn from it that one's place of sleep determines the location of his residence. The Gemara rejects this conclusion. Rav Yehuda said that Rav said: They taught this mishna with regard to brothers who receive a portion from their father. The mishna is not referring to brothers who actually eat at their father's table, but rather to brothers whose father supplies them with food that they eat in their own homes.....</p>	<p>גמרא ממה שנאמר במשנה שאם היו שנים בבתיהם צריכים עירוב לכל אחד ואחד, לכאורה שמע מינה [למד מכאן] כי מקום לינה גורם, ולפיו קובעים היכן עיקר דירתו של אדם. את המסקנה הזו דוחים: אמר רב יהודה אמר רב. במקבלי פרס שנו, שלא דובר במשנה באחים שהיו ממש אוכלים על שולחן אביהם בביתו, אלא היו אוכלי שולחן במובן זה שהוא מספק להם את מזונם, ולמעשה הם אוכלין בבתיהם.</p>
<p>The Gemara asks: What is considered one's place of residence?</p>	<p>נתעוררה השאלה מאי [מה נקרא] מקום דירה?</p>

<p>Rav said: The place where he eats his bread, and Shmuel said: His place of sleep.....</p>	<p>רב אמר: מקום שהוא אוכל את פיתא [פת] ושמואל אמר: מקום לינה.</p>
<p>The Sages taught in a <i>baraita</i>: With regard to one who has five wives who receive a portion from their husband while each living in her own quarters in the courtyard, and five slaves who receive a portion from their master while living in their own lodgings in the courtyard, Rabbi Yehuda ben Beteira permits in the case of the wives, i.e., they do not each have to contribute separately to the <i>eiruv</i>, as they are all considered to be residing with their husband. And he prohibits in the case of the slaves, meaning that he holds that as they live in separate houses, each is considered as residing on his own.</p>	<p>תנו רבנן [שנו חכמים] מי שיש לו חמש נשים מקבלות פרס מבעליהן, וכל אחת גרה בבית מיוחד בחצר. וכן חמשה עבדים מקבלין פרס מרביהן, שיש לכולם מקום דיור מיוחד בחצר. ר' יהודה בן בתירא מתיר בנשים, שאין צריכות לערב לחוד ונחשבות כדרות עם בעליהן. ואוסר בעבדים, שאינם קשורים באדוניהם, וכיון שהם מתגוררים בבתים נפרדים, כל אחד מהם הריהו דייר לעצמו.</p>
<p>Rabbi Yehuda ben Bava permits in the case of the slaves, as a slave necessarily follows his master, and he prohibits in the case of the wives, as each woman is significant in her own right, and is not totally dependent on her husband.</p>	<p>ר' יהודה בן בבא מתיר בעבדים, שלדעתו העבד נמשך בעל כרחו אחר רבו. ואוסר בנשים, שכל אשה חשובה היא לעצמה ואינה תלויה עד כדי כך בבעלה.</p>
<p>Rav said: What is the rationale for the opinion of Rabbi Yehuda ben Bava? As it is written: “But Daniel was in the gate of the king” (Daniel 2:49). The verse refers to Daniel’s function rather than to an actual location, indicating that wherever Daniel went, it was as though he was in the king’s gate. The same applies to any slave vis-à-vis his master.</p>	<p>אמר רב: מאי טעמא [מה טעמו] של ר' יהודה בן בבא, שכן נאמר “ודניאל בתרע מלכא” [בשער המלך] (דניאל ב, מט) (ושם הכוונה לא למקומו ממש, אלא לתפקידו) לומר לנו: בכל מקום שנמצא בו דניאל, הריהו כבשער המלך, משמע שהעבד נמשך אחרי אדוניו.</p>
<p>The Gemara proceeds to clarify various aspects of this issue, starting with a summary of what has already been stated. The <i>halakha</i> is obvious in the case of a son with his father, as we stated it above the mishna. A wife with her husband and a slave with his master are subject to the dispute between Rabbi Yehuda ben Beteira and Rabbi Yehuda ben Bava. With regard to a student who lives with his master in the same courtyard and receives his sustenance from him, what is his status with regard to <i>eiruv</i>?</p>	<p>ומעתה מבררים צדדים שונים בנושא זה, ותחילה מסכמים את הידוע כבר: פשיטא [פשוט, בן אצל אביו, כדאמרן] כפי שאמרנו [במשנה. אשה אצל בעלה ועבד אצל רבו, פלוגתא] מחלוקת [בין ר' יהודה בן בתירא ור' יהודה בן בבא. אולם תלמיד אצל רבו המקבל מרבו את הספקת צרכיו ודר עמו בחצר, מאי] מה דינו [לגבי קביעות מקומו לענין עירוב?]</p>
<p>Come and hear a resolution to this question: As Rav, when he was in the school of Rabbi Hiyya, said: We do not need to establish an <i>eiruv</i>, as we are</p>	<p>תא שמע [בוא ושמע] [פתרון לשאלה, דרב כאשר היה בי] בבית מדרשו [של ר' חייא אמר: אין אנו צריכין לערב, שהרי אנו</p>

dependent upon the table of Rabbi Ḥiyya. And similarly, Rabbi Ḥiyya himself, when he was in the school of Rabbi Yehuda HaNasi, said: We do not need to establish an <i>eiruv</i> , as we are dependent upon the table of Rabbi Yehuda HaNasi.	סומכין על שלחנו של ר' חייא. וכן ר' חייא עצמו כשהיה בי [בבית מדרשו] של רבי אמר: אין אנו צריכין לערב, שהרי אנו סומכין על שלחנו של רבי.
---	--

Sukkah 26:a

The Sages taught in a <i>baraita</i> : One may eat a casual meal outside the <i>sukka</i> , but one may not take even a brief nap outside the <i>sukka</i> .	ת"ר אוכלין אכילת עראי חוץ לסוכה, ואין ישנים שינת עראי חוץ לסוכה
--	---

Tractate Sukkah 28:b

GEMARA: The Sages taught: All seven days of <i>Sukkot</i> , a person renders his <i>sukka</i> his permanent residence and his house his temporary residence. How so? If he has beautiful vessels, he takes them up to the <i>sukka</i> , which was typically built on the roof. If he has beautiful bedding, he takes it up to the <i>sukka</i> . He eats and drinks and relaxes in the <i>sukka</i> . The Gemara asks: From where are these matters derived? The Gemara explains that it is as the Sages taught: "In <i>sukkot</i> shall you reside" (Leviticus 23:42), and they interpreted: Reside as you dwell in your permanent home. From here they said: All seven days, a person renders his <i>sukka</i> his permanent residence and his house his temporary residence. How so? If he has beautiful vessels, he takes them up to the <i>sukka</i> ; if he has beautiful bedding, he takes it up to the <i>sukka</i> ; he eats and drinks and relaxes in the <i>sukka</i> and studies Torah in the <i>sukka</i> .	גמ' ת"ר כל שבעת הימים אדם עושה סוכתו קבע וביתו עראי כיצד היו לו כלים נאים מעלן לסוכה מצעות נאות מעלן לסוכה אוכל ושותה ומטייל בסוכה (ויקרא כג, מב) מה"מ דת"ר "תשבו" כעין תדור" מכאן אמרו כל שבעת הימים עושה אדם סוכתו קבע וביתו עראי כיצד היו לו כלים נאים מעלן לסוכה מצעות נאות מעלן לסוכה אוכל ושות' ומטייל בסוכה ומשנן בסוכה
---	--

היכן ידליק בישיבה: בחדר אוכל או בפנימייה?

Where should one light Hanukkah candles?

הרמ"א (תרע"ז, א) פסק:

"וי"א (יש אומרים) דבזמן הזה שמדליקים בפנים ממש ידליק במקום שאוכל, וכן נהגו."

RaM"A: some say, that at this time, when we light candles inside, one should light where one eats, and this is the custom.

ובן פסק **החזון איש** (הרב אברהם ישעיהו קרליץ - 1953 – 1878 [מגדולי הדור](#) [הליטאים](#) ומפוסקי [ההלכה](#) הבולטים [במאה ה-20](#). ממעצבי דרכה של [היהדות החרדית](#) [בארץ ישראל](#))

שו"ת אגרות משה או"ח, סימן ע, אות ג

"לענין הבחורים שלומדים בישיבה, ויש מקום אכילה שהוא לכל התלמידים ביחד, ויש להם מקום לינה שהוא בכל חדר מקום לישון לשלושה או גם ליותר, צריכין להדליק במקום הלינה משום שמקום הלינה הוא מיוחד יותר ממקום האכילה שאינו מיוחד כלל לשום פרטי..."

אבל מקום הלינה הוא מקום שנקבע לכל אחד באיזה חדר הוא ילין וגם כל חפציו שיש לו הוא מניח שם, וגם בחדר ההוא עצמו יש לכל אחד מיטה קבועה שעומדת במקום אחד כל הזמן, **שלכן מקום הלינה הוא נחשב מקום מיוחד ושם צריך להדליק נר חנוכה**..."

Rav Moshe Feinstein:

About the pupils who learn in yeshiva and there's an eating place there for everybody, and they have their own sleeping spot... he needs to light where he sleeps, because the sleeping place is more special than eating place which is not unique to any one student... but the sleeping place, is a place that is dedicated for each and every one in which room will be sleep, and his personal belongings are there, and he has his own bed that stays in the same place all the time, which means that the sleeping place is considered a more unique place and that's where he should light Hanukkah candles...

*****

2. Who am I? - Eruvin 79:b

<p>MISHNA:</p> <p>How does one merge the courtyards that open into the alleyway, if a person wishes to act on behalf of all the residents of the alleyway? He places a barrel filled with his own food and says: This is for all the residents of the alleyway. For this gift to be acquired by the others, someone must accept it on their behalf, and the tanna therefore teaches that he may confer possession to them even by means of his adult son or daughter, and likewise by means of his Hebrew slave or maidservant, whom he does not own, and by means of his wife. These people may acquire the <i>eiruv</i> on behalf of all the residents of the alleyway.</p>	<p>משנה</p> <p>כיצד משתתפין במבוי אם רוצה אדם אחד לזכות את כל בני המבוי? מניח את החבית המלאה אוכל משלו, ואומר: הרי זו לכל בני מבוי, וכדי שתהא זו נתינה המזכה את האחרים צריך שיהא מי שיזכה בחבית זו עבורם, ומזכה להם על ידי בנו ובתו הגדולים (הבוגרים), (ובן על ידי עבדו ושפחתו העברים) שאין גופם קנוי לו, (ובן על ידי אשתו), והם זוכים לכל בני המבוי.</p>
<p>However, he may not confer possession by means of his minor son or daughter, nor by means of his Canaanite slave or maidservant, because they cannot effect acquisition, as ownership of objects that come</p>	<p>אבל אינו מזכה לא על ידי בנו ובתו הקטנים, ולא על ידי עבדו ושפחתו הכנענים, מפני שאין להם זכות קנין,</p>

into their possession is as if those objects came into his possession . Consequently, the master or father cannot confer possession to the slave or minor respectively on behalf of others as their acquisition is ineffective and the object remains in his own possession.	והרי ידם כידו (רשותם כרשותו), ואינם יכולים לזכות אחרים.
..... Rav Yehuda said that Rav said: There was an incident involving the daughter-in-law of Rabbi Oshaya, who went before Shabbat to the bathhouse , which was located beyond the Shabbat boundary, and it grew dark before she was able to return, and her mother-in-law established a joining of Shabbat boundaries for her so that she could return home.	..... מסופר שאמר רב יהודה אמר רב: מעשה בכלתו של ר' אושעיא שהלכה מבעוד יום לבית המרחץ שהיה מחוץ לתחום, וחשכה לה שהגיעה השבת לפני שיכלה לחזור. ועירבה לה חמותה עירובי תחומין עבורה, שתוכל לחזור לביתה.
And the incident came before Rabbi Ḥiyya for a ruling as to whether the <i>eiruv</i> is valid, and he ruled that it was not valid and prohibited her return. Rabbi Yishmael, son of Rabbi Yosei, said to him: Babylonian, are you so stringent with regard to an <i>eiruv</i> ? This is what my father said: Any case where you have the ability to be lenient with regard to an <i>eiruv</i>, be lenient....	ובא מעשה לפני ר' חייא לשאול אם אפשר לסמוך על עירוב זה — ואסר. אמר לו ר' ישמעאל בר' יוסי: בבלי [בבלי], כל כך אתה מחמיר בעירובין? כך אמר אבא: כל שיש לך להקל בעירובין — הקל.....
Rav Nahman said: We hold based on tradition that with regard to all of them, joining of Shabbat boundaries, joining of courtyards, and merging of alleyways, it is necessary to confer possession....	אמר רב נחמן נקטינן [מוחזקים אנו] בהלכה פסוקה זו: אחד עירובי תחומין ואחד עירובי חצירות אחד שיתופי מבואות — צריך לזכות....
... A certain gentile superintendent [turzina] lived in Rabbi Zeira's neighborhood. The neighbors said to him: Rent your domain to us so that we may carry on Shabbat. However, he would not rent it to them. They came before Rabbi Zeira and asked him: What is the <i>halakha</i> if we seek to rent the domain from his wife without her husband's knowledge?	....הוא טורזינא דהוה בשיבבותיה [אותו פקיד גוי שהיה בשכנתו] של ר' זירא, אמרו ליה [לו] [השכנים: אוגיר לן] [השכר לנו] [את רשותך] לצורך טלטול בשבת, לא אוגיר להו [השכיר להם]. [אתו לקמיה] [באו לפני ר' זירא אמרו ליה] [לו: [מהו הדין, האם מותר למיגר מדביתהו] [לשכור מאשתו] [שלא מדעת בעלה?]
Rabbi Zeira said to them: Reish Lakish said as follows in the name of a great man, and who is this great man? It is Rabbi Ḥanina . He stated: A man's wife may establish an <i>eiruv</i> without his knowledge. According to this principle, the superintendent's wife could indeed rent out the domain without his knowledge.	אמר להו [להם: [הכי] כך] אמר ריש לקיש משמיה דגברא רבה [משמו של אדם גדול, [ומנו] ומי הוא זה] [ר' חנינא: אשתו של אדם מערבת שלא מדעתו . ולפי עקרון זה, יכולה אשת הפקיד להשכיר שלא מדעתו
The Gemara relates a similar incident: A certain superintendent lived in the neighborhood of Rav	כעין זה מסופר: ההוא טורזינא דהוה בשיבבותיה [אותו פקיד שהיה בשכנתו]

<p>Yehuda bar Oshaya. The neighbors said to him: Rent your domain to us so that we may establish an <i>eiruv</i> and carry on Shabbat, but he would not rent it to them. They came before Rav Yehuda bar Oshaya and said to him: What is the <i>halakha</i> if we seek to rent it from his wife? He did not have a ready answer at hand. They subsequently came before Rav Mattana, and he too did not have an answer at hand. They came before Rav Yehuda, who said to them that Shmuel said as follows: A man's wife may establish an <i>eiruv</i> without his knowledge, and the same applies to renting out his property.</p>	<p>של רב יהודה בר אושעיא, אמרי ליה [אמרו לו [השכנים: אוגר לן [השכר לנו] את רשותך לצורך טלטול בשבת, לא אוגר להו [השכיר להם. [אתו לקמיה [באו לפני [רב יהודה בר אושעיא, אמרי ליה [אמרו לו: [מהו למיגר מדביתהו [לשכור מאשתו, [ולא הוה בידיה [היתה בידו] תשובה. אתו לקמיה [באו לפני [רב מתנא, לא הוה בידיה [היתה בידו] תשובה. אתו לקמיה [באו לפני [רב יהודה, אמר להו [להם: [הכי [כך [אמר שמואל: אשתו של אדם מערבת שלא מדעתו, ואף בהשכרה בן.</p>
<p>The Gemara raises an objection from a <i>baraita</i>: Women who joined the courtyards or merged the alleyways without the knowledge of their husbands, their <i>eiruv</i> is not a valid <i>eiruv</i>, and their merging of alleyways is not a valid merging. How can Shmuel rule against an explicit <i>baraita</i>?</p>	<p>מיתיבי [מקשים [שנינו: נשים שעירבו ונשתתפו שלא מדעת בעליהן — אין עירובן עירוב, ואין שיתופן שתוף! וכיצד פסק שמואל היפך דברים אלה?</p>
<p>The Gemara answers: This is not difficult. In this case, where Shmuel said that a wife may establish an <i>eiruv</i> without her husband's knowledge, he was referring to a situation where the husband would prohibit his neighbors from carrying if he did not join their <i>eiruv</i>, and the <i>halakha</i> is therefore lenient, as a wife may establish an <i>eiruv</i> on his behalf. However, in that case, the <i>baraita</i>, which states that his wife may not establish an <i>eiruv</i> without his knowledge, is referring to a situation where he would not prohibit his neighbors from carrying...</p>	<p>ומתרצים: לא קשיא [קשה: [הא [כאן] כשאמר שמואל שאשתו מערבת שלא מדעתו — הרי זה במקרה שאסר על שכניו אם לא עירב עימם, ואז מקילים אנו ואומרים שאף אשתו רשאית לערב עבורו. [הא [כאן [שאין אשתו רשאית לערב שלא מדעתו — מדובר כשלא אסר על אחרים....</p>

Bava Metzi'a 12:a-b:

<p>MISHNA: With regard to the found item of one's minor son or daughter, i.e., an ownerless item that they found; the found item of his Canaanite slave or maidservant; and the found item of his wife, they are his. By contrast, with regard to the found item of one's adult son or daughter; the found item of his Hebrew slave or maidservant; and the found item of his ex-wife, whom he divorced, even if he has not yet</p>	<p>מתני' ---מצאת בנו ובתו הקטנים של אדם, או מציאת עבדו ושפחתו הכנענים , או מציאת אשתו — הרי אלו שלו. ואילו מצאת בנו ובתו הגדולים, וכן מציאת עבדו ושפחתו העברים, או מציאת אשתו שגירשה, אף על פי שלא נתן לה עדיין את פרעון הכתובה כפי שהתחייב — הרי אלו שלהן.</p>
---	---

<p>given her payment of the marriage contract that he owes her, they are theirs.</p>	
<p>GEMARA: Shmuel says: For what reason did the Sages say that the found item of one's minor son or daughter belongs to his father? It is because the minor does not intend to acquire it for himself, as when he finds it, he runs with it to his father and does not retain it in his possession.</p>	<p>גמ' אמר שמואל: מפני מה אמרו שמציאת קטן לאביו — משום שהקטן אינו מתכוון לקנות לעצמו, אלא בשעה שמוצאה הריהו מריצה אצל אביו ואינו מאחר בידו.</p>
<p>The Gemara asks: Is this to say that Shmuel holds that a minor does not have the capability of acquiring property for himself by Torah law? But isn't it taught in a <i>baraita</i>: With regard to one who hires a salaried laborer to harvest his field, the son of the laborer may glean fallen stalks from behind the laborer like all poor people who have a right to the stalks left in the field. But if one hires a laborer as a sharecropper, whether the laborer receives one-half, one-third, or one-quarter of the produce, his son may not glean stalks after him, as the laborer himself is considered a partial owner of the field and is consequently not considered poor. Rabbi Yosei says: In both this case and that case the laborer's son and wife may glean after him. And Shmuel says that the halakha is in accordance with the opinion of Rabbi Yosei.</p>	<p>ומעירים: ופליגא [וחלוק] [שמואל על דברי ר' חייא בר אבא. שאמר ר' חייא בר אבא אמר ר' יוחנן: כוונת משנתנו היא לא גדול — גדול ממש, שהגיע לבגרות, ולא קטן — קטן ממש, אלא הכוונה היא זו: שאפילו הוא גדול ואולם הוא סמוך על שלחן אביו — זהו קטן. שכיון שהוא סמוך על שולחן אביו מן הסתם מה שהוא מוצא ראוי שימסור לאביו. ואפילו הוא קטן ואולם אינו סמוך על שלחן אביו — זהו גדול ומציאתו לעצמו.]</p>
<p>.... The mishna teaches that the found item of his ex-wife, whom he divorced, belongs to her, even if he has not yet given her payment of the marriage contract that he owes her. The Gemara asks: If he divorced her, it is obvious that the item is hers. Why does the mishna specify this?</p>	<p>.... שנינו במשנה שמציאת אשתו שגירשה הרי היא לעצמה. ותוהים: גירשה פשיטא [פשוט, מובן מאליו], שהרי לאחר שגירשה אין לה עוד כל קשר עם בעלה!</p>
<p>The Gemara answers: Here we are dealing with a case where there is uncertainty whether she is divorced or whether she is not divorced. As Rabbi Zeira says that Shmuel says: Everywhere that the Sages said that there is uncertainty whether a woman is divorced or whether she is not divorced, her husband remains obligated to provide for her sustenance. Furthermore, the Sages instituted an ordinance that an item found by a wife belongs to her husband, and that this right is reciprocal to his obligation to provide for her sustenance. Therefore,</p>	<p>ומשיבים: הכא במאי עסקין [כאן במה אנו עוסקים] — [במקרה שהיתה מגורשת ואינה מגורשת, וכגון שהיה ספק בכשרות הגט, או במסירתו המוחלטת לה, ועדיין לא נגמרו הגירושין. שאמר ר' זירא אמר שמואל: כל מקום שאמרו חכמים על אשה שהיא בגדר "מגורשת ואינה מגורשת" — בעלה עדיין חייב במזונותיה. ואף על פי שאמרו חכמים כי מציאת אשה שייכת לבעלה וזכות זו מקבילה להתחייבותו שלו לספק לה את מזונותיה.]</p>

one might reason that here too, since the husband is still obligated to provide for his wife he retains the right to items that she finds.	
But this is not the <i>halakha</i> , as what is the reason that the Sages said that an item found by a wife belongs to her husband? It is so that she should not be subject to her husband's enmity due to the fact that he is supporting her and yet she keeps any item that she finds. Here, however, let her be subject to much enmity. He should resolve the uncertainty and finalize the divorce as soon as possible, and perhaps this enmity will facilitate reaching that goal.	אולם טעמא מאי אמור רבנן [מה טעם אמרו חכמים כי מציאת אשה לבעלה, כי היכי [בדי [שלא תיהוי] תהיה [לה איבה מבעלה, שיאמר שהוא מפרנסה משלו ובעת כשמצאה דבר היא לוקחת אותו לעצמה, ולכן תקנו תקנה זו. הכא אית [כאן יש [לה איבה ואיבה, שהרי מעוניינים אנו שיתן לה גט גמור ואין חוששים לריבוי איבה ביניהם ולכן דין הוא שתשאר מציאתה לעצמה.

Yevamot 62b-63:a:

<p>The Sages taught: One who loves his wife as he loves himself, and who honors her more than himself,</p> <p>and who instructs his sons and daughters in an upright path, and who marries them off near the time when they reach maturity, about him the verse states: And you shall know that your tent is in peace. As a result of his actions, there will be peace in his home, as it will be devoid of quarrel and sin. One who loves his neighbors, and who draws his relatives close, and who marries the daughter of his sister, a woman he knows and is fond of as a family relative and not only as a wife,</p>	<p>תנו רבנן [שנו חכמים: [האזהב את אשתו כגופו (כמו את עצמו) (והמכבדה יותר מגופו (מעצמו) מפני שהנשים רגישות יותר לכבודן</p> <p>והמדריך בניו ובנותיו בדרך ישרה, והמשיאן סמוך לפירקן (סמוך לזמן ההתבגרות – עליו הכתוב אומר "וידעת כי שלום אהלך," שעל ידי כך הוא זוכה שבאוהלו=ביתו יהיה שלום ולא יהיו בו מריבה וחסא.....</p>
<p>..... The Gemara presents these statements: Rabbi Elazar said: Any man who does not have a wife is not a man, as it is stated: "Male and female He created them...and called their name Adam" (Genesis 5:2). And Rabbi Elazar said: Any man who does not have his own land is not a man, as it is stated: "The heavens are the heavens of the Lord; but the earth He has given to the children of men" (Psalms 115:16).</p>	<p>(סג:א)</p> <p>אמר ר' אלעזר: כל אדם שאין לו אשה – אינו אדם, שנאמר: "זכר ונקבה בראם... ויקרא את שמם אדם" (בראשית ה, ב). (ואמר ר' אלעזר: כל אדם שאין לו קרקע משלו אינו אדם, שנאמר: "השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם" (תהילים קטו, טז).</p>

3. On weeds and wives - Eruvin 100:b

אמר רמי בר אבא אמר רב אסי: אסור לאדם שיהלך על גבי עשבים בשבת, משום שנאמר: "וְאִם בְּרִגְלִים חֻטְא".

Rami bar Abba said that Rav Asi said: It is prohibited for a person to walk on grass on Shabbat, due to the fact that it is stated: "And he who hastens with his feet sins" ([Proverbs 19:2](#)). This verse teaches that mere walking occasionally involves a sin, e.g., on Shabbat, when one might uproot the grass on which he walks.

תני חדא: מותר לילך על גבי עשבים בשבת, ונתנא אידך: אסור. לא קשיא: הא — בלחים, הא — ביבשים.

The Gemara cites another apparent contradiction: **It was taught in one *baraita* that it is permitted to walk on grass on Shabbat, and it was taught in another *baraita* that it is prohibited to do so.** The Gemara answers: This is **not difficult**. This *baraita* is referring to **green** grass, which one might uproot, thereby transgressing the prohibition against reaping on Shabbat. **That** other *baraita* is referring to **dry** grass, which has already been cut off from its source of life, and therefore the prohibition of reaping is no longer in effect.

ואי בעית אימא, הא והא בלחים, ולא קשיא: כאן — בימות הסתה, כאן — בימות הגשמים.

And if you wish, say instead that both *baraitot* are referring to green grass, and yet there is no difficulty: Here, the *baraita* that prohibits walking on grass is referring to the **summer**, when the grass includes seeds that might be dislodged by one's feet, whereas **there**, the *baraita* that permits doing so is referring to the **rainy season**, when this problem does not exist.

ואיבעית אימא, הא והא בימות הסתה, ולא קשיא: הא — דסניי מסאניה, הא — דלא סניי מסאניה.

And if you wish, say instead that both *baraitot* are referring to the summer, and it is not difficult: This *baraita*, which permits walking on grass, is referring to a case **where one is wearing his shoes**, whereas **that** other *baraita*, which prohibits it, deals with a situation **where one is not wearing his shoes**, as the grass might get entangled between his toes and be uprooted.

ואיבעית אימא: הא והא דסניי מסאניה, ולא קשיא: הא — דאית ליה עוקצי, הא — דלית ליה עוקצי.

And if you wish, say instead that both *baraitot* are referring to a case where one is wearing his shoes, and nevertheless this is not difficult: This *baraita* prohibits walking on grass, as it involves a case **where** one's shoe **has a spike** on which the grass might get caught and be uprooted, whereas **that** other *baraita* permits it, because it deals a case **where** one's shoe **does not have a spike**.

ואיבעצט אימא, הא וקא דאית ליה עוקצ: הא — דאית ליה שרקא, הא — דלית ליה שרקא .

And if you wish, say instead that **both** are referring to a case **where** the shoe **has a spike**, and it is not difficult: **This baraita**, which prohibits walking on grass, is referring to a case **where** the grass is **long and entangled**, and it can easily get caught on the shoe, whereas **that** other *baraita* is referring to a case **where** the grass is **not long and entangled**.

והאידנא דקיימא לן פרבי שמעון, כוליהו שרי .

The Gemara concludes: **And now, when we maintain** that the *halakha* is **in accordance with the opinion** of **Rabbi Shimon**, who maintains that there is no liability for a prohibited act committed unwittingly during the performance of a permitted act, **all of these scenarios are permitted**, as here too, one's intention is merely to walk and not to uproot grass on Shabbat.

ואמר רמי בר חמא אמר רב אסי: אסור לאדם שיכוף אשתו לדבר מצוה, שנאמר: "ואז ברגלים חוטא" .

The Gemara cites another *halakha* derived from the verse mentioned in the previous discussion. **Rami bar Hama said that Rav Asi said: It is prohibited for a man to force his wife in the conjugal mitzva**, i.e., sexual relations, **as it is stated: "And he who hastens with his feet sins"** ([Proverbs 19:2](#)). The term his feet is understood here as a euphemism for intercourse.

ואמר רבי יהושע בן לוי: כל הכופה אשתו לדבר מצוה הניין לו בנים שאינן מהוגנין. אמר רב איקא בר חיננא, מאי קראה: "אם בלא דעת נפש לא טוב" .

And Rabbi Yehoshua ben Levi said: Anyone who forces his wife to perform the conjugal mitzva will have unworthy children as a consequence. **Rav Ika bar Hinnana said: What is the verse that alludes to this? "Also, that the soul without knowledge is not good"** ([Proverbs 19:2](#)). If intercourse takes place without the woman's knowledge, i.e., consent, the soul of the offspring will not be good.

